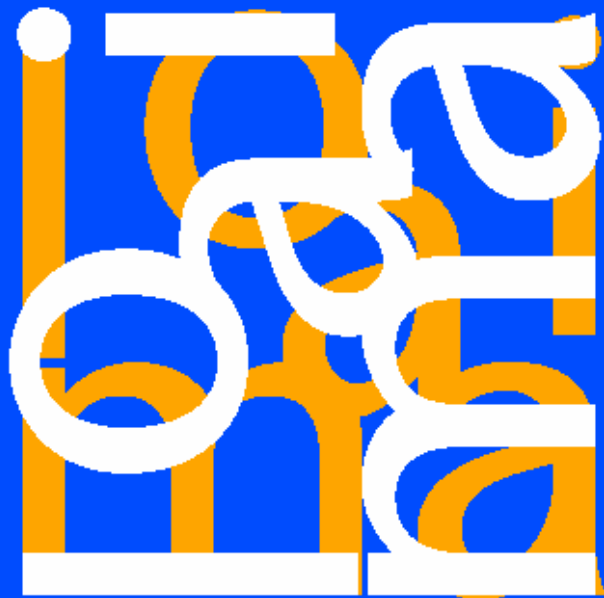

Ympäristönsuojelu määräykset

Hyväksytty kaupunginvaltuustossa 19.06.2006 § 26
Voimaantulo 1.9.2006

LOIMAAN KAUPUNGIN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYKSET

Kaupunginvaltuusto 19.6.2006 § 26

1. LUKU YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 § Tavoite

1.1.

Ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena on turvata loimaalaisille terveellinen, turvallinen ja viihtyisä elinympäristö. Näillä määräyksillä ehkäistään, paikalliset olosuhteet huomioon ottaen, ympäristön pilaantumista sekä poistetaan ja vähennetään pilaantumisesta aiheutuvia haittoja siten kuin ympäristönsuojelulain (86/2000) 1 luvussa on säädetty.

2 § Määräysten antaminen ja valvonta

2.1.

Loimaan kaupunginvaltuusto on antanut ympäristönsuojelumääräykset ympäristönsuojelulain 19 §:n perusteella.

2.2.

Määräyksien noudattamista valvoo ympäristönsuojelulain 21 §:n mukaisesti kunnan ympäristönsuojeluviranomainen, jona Loimaan kaupungissa toimii ympäristölautakunta. Ympäristölautakunta voi antaa näitä määräyksiä tarkentavia ohjeita ja määräyksiä.

2.3.

Loimaan kaupungin ympäristölautakunta voi siirtää sille näissä määräyksissä kuuluvaa ratkaisuvalltaa alaiselleen viranhaltijalle siten kuin kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetussa laissa (64/1986) säädetään.

3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

3.1.

Loimaan kaupungissa on noudatettava näitä ympäristönsuojelumääräyksiä, jotka on annettu ympäristönsuojelulain säännösten ja määräysten täytäntöön panemiseksi. Määräykset ovat voimassa koko Loimaan kaupungin alueella, lukuunottamatta paikallisista olosuhteista johtuen 4 §:n erityisalueille annettuja määräyksiä.

3.2.

Määräykset eivät koske ympäristönsuojelulain mukaan luvanvaraista toimintaa taikka lain 61, 62 tai 78 §:n mukaista ilmoituksenvaraista toimintaa, joiden osalta ympäristön pilaantumisen ehkäisyä ja torjuntaa koskevat määräykset annetaan ympäristöluvassa tai ilmoituksen perusteella tehtävässä päätöksessä. Määräykset eivät koske myöskään puolustusvoimien toimintaa.

3.3.

Ympäristönsuojelumääräyksiä noudatetaan muiden kunnallisten säännösten rinnalla ja tarvittaessa samanaikaisesti. Mikäli samasta asiasta on määrätty muussa kunnallisessa säännöksessä,

tulee ympäristönsuojelumääräystä noudattaa aina silloin, kun sen voidaan katsoa johtavan parempaan ympäristönsuojelulliseen tulokseen tai tasoon.

3.4.

Muiden viranomaisten tulee lupa-asiaa ratkaistaessa tai muuta viranomaispäätöstä tehtäessä ottaa huomioon mitä näissä määräyksissä säädetään.

4 § Paikalliset olosuhteet

4.1.

Loimaan kaupungissa paikalliset olosuhteet ja alueet, joilla ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen, poistaminen ja vähentäminen edellyttävät tarkennettuja yleisiä määräyksiä ovat näiden määräysten liitekartassa rajatut seuraavat alueet:

Ranta-alueella tarkoitetaan ensisijaisesti vesiensuojelun ja vedenhankinnan kannalta tärkeitä vesistöjen ranta-alueita, jotka ulottuvat 200 metrin etäisyydelle keskivedenkorkeuden mukaisesta rantaviivasta.

Pohjavesialueella tarkoitetaan I ja II luokan pohjavedenmuodostumisalueita.

Taajaan rakennetulla alueella tarkoitetaan asemakaavoitettuja alueita ja niiden lievealueita, suunnittelutarvealueita sekä muita erillisiä kylä- ja taaja-asutusalueita. Näillä alueilla määräyksillä on tarkoitus ehkäistä muun muassa ympäristön pilaantumisesta johtuvia terveys- ja naapuruussuhdehaittoja.

2. LUKU

JÄTEVESIEN JOHTAMISTA JA KÄSITTELYÄ KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET

5 § Talusjätevesien johtaminen ja käsittely

5.1.

Jätevesien puhdistus- ja käsittelylaitteistojen rakentamisessa, sijoittamisessa, käytössä ja kunnossapidossa on sen lisäksi, mitä ympäristönsuojelulain 103 §:ssä ja valtioneuvoston asetuksessa talusjätevesien käsittelystä vesihuoltolaitosten viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla (542/03) säädetään, noudatettava näitä määräyksiä.

5.2.

Vesihuoltolaitoksen jätevesiviemäriverkoston toiminta-alueella kiinteistö tulee liittää jätevesiviemäriin, jolla talusjätevedet johdetaan keskitettyyn jätevesien puhdistukseen. Viemäriin johdettavien aineiden osalta on noudatettava vesihuoltolaitoksen yleisiä toimitusehtoja.

5.3.

Mikäli yritys- tai teollisuuskäytössä olevan kiinteistön jätevedet ovat koostumukseltaan rinnastettavissa asuinkiinteistöllä muodostuviin jätevesiin, voidaan niiden osalta noudattaa näitä määräyksiä.

6 § Jätevesien käsittely kaupungin jätevesiviemäriin liittymättömillä kiinteistöillä

6.1.

Mikäli kiinteistön jätevesiä ei ole johdettu kaupungin jätevesiviemäriin tai muuhun keskitettyyn jätevesien puhdistukseen, tulee ne kiinteistöllä puhdistaa asianmukaisesti pienpuhdistamolla tai kolmiosastoisella saostussäiliöllä ja maahanimeyttämöllä/maasuodattimella. Mikäli jätevesien joukossa ei ole käymäläjättevettä, voi saostuskaivo olla kaksiosastoinen.

6.2.

Vapaa-ajanrakennusten tai talousrakennusten muut kuin vesikäymälän jätevedet voidaan johtaa ja imeyttää puhdistamattomina maahan, jos niiden määrä on vähäinen (kannettu vesi) eikä niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa.

6.3.

Ranta-alueella käymäläjätevedet tulee johtaa ensisijaisesti umpisäiliöön. Mikäli ympäristön pilaantumisvaaraa ei synny, jätevedet voidaan käsitellä ensin kolmiosastoisella saostussäiliöllä ja johtaa sen jälkeen tehostetun fosforin poiston omaavaan maasuodattimeen tai muuhun vastaavan puhdistustehon saavuttavaan puhdistuslaitteeseen. Harmaat pesuvedet voidaan käsitellä kaksiosastoisella saostuskaivolla ja maahanimeyttämöllä/maasuodattimella.

6.4.

Pohjavesialueella jätevesien maahan imeyttäminen on kiellettyä. Käymäläjätevedet tulee johtaa ensisijaisesti umpisäiliöön. Mikäli pohjaveden pilaantumisvaaraa ei synny, jätevedet voidaan käsitellä puhdistuslaitteistolla josta maaperään ei imeydy jätevesiä.

6.5.

Talousjäteveden lievennetyn käsittelyn vyöhykkeellä tarkoitetaan alueita, joilla asutus on harvassa, talousjätevesistä aiheutuva ympäristökuormitus ja –vaikutus on vähäistä eikä alueella ole jätevesien vaikutuspiirissä herkästi pilaantuvia kohteita. Liitekartassa vesistöjen suojavyöhykkeiden, pohjavesialueiden, kaava-alueiden sekä kyläalueiden ja muiden taajaan asuttujen alueiden ulkopuoliset alueet., joilla jätevesien kuormitusvaikutus on vähäinen, sallitaan jätevedenpuhdistuslaitteet, joilla saavutetaan vähintään orgaanisen aineksen BHK₇ osalta 80 %, kokonaisfosforin osalta 70 % ja kokonaistypen osalta vähintään 30 % puhdistusteho.

7 § Vähimmäisetaisyysvaatimukset

7.1.

Sijoitettaessa jätevesien maaperäkäsittelylaitteistoja (imeytys- tai suodatuskenttä) tulee noudattaa seuraavia vähimmäisuojaetäisyyksiä:

<u>Kohde</u>	<u>Vähimmäisuojaetäisyys (m)</u>
Talousvesikaivo	50
Vesistö	20
Tie, tontin raja	5
Suojakerros pohjavesitason yläpuolella	

- maasuodattamossa	0,50
- maahanimeyttämössä	1,00

7.2.

Erillisestä saunarakennuksesta tulevat pesuvedet, mikäli niiden määrä on vähäinen (kannettu vesi), voidaan imeyttää 20 metriä lähemmäksi rantaviivaa, ei kuitenkaan lähemmäksi kuin saunarakennus. Jätevedet eivät saa kuitenkaan joutua suoraan vesistöön.

7.3.

Jätevesien puhdistuslaitteistot ranta-alueella tulee sijoittaa siten, ettei tulvakorkeuden aikanakaan vesi pääse jäteveden käsittelylaitteistoihin.

7.4.

Ympäristönsuojeluviranomainen voi hakemuksesta myöntää poikkeuksen mainituista jäteveden käsittely- ja suojaetäisyysvaatimuksista, mikäli poikkeamisesta ei arvioida aiheutuvan ympäristön pilaantumisen vaaraa. Poikkeusta harkittaessa otetaan huomioon jäteveden määrä, maaston kaltevuus ja maaperän laatu.

8 § Huolehtimisvelvollisuus

8.1.

Kiinteistön haltijan tulee huolehtia siitä, että jätevesien puhdistuslaitteistot ovat kaikissa olosuhteissa toimintakunnossa ja jäteveden käsittelylaitteistojen puhdistusteho vastaa niille asetettuja vaatimuksia. Lisäksi ne tulee rakentaa siten, että niiden puhdistusteho on tutkimuksin tarkistettavissa (näytteenottokaivot). Tositteet jäteveden puhdistuslaitteiden tarkastuksista, huolloista, säiliöiden tyhjennyksistä ja mahdollisista näytteenotoista on säilytettävä viisi vuotta ja tiedot tulee toimittaa pyydettyessä ympäristönsuojeluviranomaiselle.

8.2.

Saostuskaivot tulee tyhjentää vähintään kaksi kertaa vuodessa tai useammin tarvittaessa. Vapaa-ajan asuinkiinteistöjen ja vähäisessä käytössä olevien asuinkiinteistöjen saostuskaivot tulee tyhjentää vähintään kerran vuodessa samoin kuin saostuskaivot, joihin johdetaan ainoastaan pesuvesiä. Lietteet tulee toimittaa lietteen vastaanottoaikaan tai muuhun asianmukaiseen viranomaisen hyväksymään paikkaan.

9 § Jätevesien käsittelysuunnitelma

9.1.

Rakennettaessa vesihuoltolaitoksen toiminta-alueen ulkopuolelle on rakennus- tai toimenpidelupahakemukseen liitettävä tiedot kiinteistön tai toiminnan vesihuollosta, jätevesien puhdistuslaitteistojen rakenteesta ja jätevesien johtamisesta. Ympäristönsuojeluviranomaisen antama lausunto jätevesien käsittelysuunnitelmasta liitetään osaksi rakennuslupapäätöstä tai toimenpideilmoitusta.

3. LUKU VESIENSUOJELUA JA POHJAVESIEN SUOJELUA KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET

10 § Kotieläinlannan käsittely, varastointi ja levitys

10.1.

Sen lisäksi, mitä valtioneuvoston asetuksessa maataloudesta peräisin olevien nitraattien vesiin pääsyn rajoittamisesta (931/2000) on säädetty, on kotieläinlannan varastoinnissa ja käsittelyssä noudatettava tässä pykälässä annettuja määräyksiä.

10.3.

Lanta ja lannoitteet tulee levittää siten, etteivät ne pääse huuhtoutumaan vesistöön. Pohjavesialueilla lietalannan ja virtsan levitys on kielletty. Talousveden hankintaan käytettävien kaivojen ja lähteiden ympärille jätetään maaston korkeussuhteista, kaivon rakenteesta ja maalajsta riippuen vähintään vähintään 30 – 100 metrin levyinen suojavyöhyke käsittelemättä kotieläinten lannalla.

11 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu

11.1.

Ammattimainen tai laajamittainen ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden peseminen on sallittua ainoastaan tähän tarkoitukseen rakennetulla asianmukaisella pesupaikalla, jonka pesuvedet käsitellään hiekan- ja öljynerotuskaivoissa tai muussa tarkoitukseen soveltuvassa laitteistossa ja johdetaan keskitettyyn jätevedenpuhdistukseen. Liutinpesuaineita käytettäessä pesu on sallittu ainoastaan hiekan- ja öljynerotuskaivoin varustetulla pesupaikalla riippumatta siitä, miten laajasta pesutoiminnasta on kyse. Liutinpesu saadaan suorittaa ainoastaan Öljyalan keskusliiton hyväksymillä aineilla.

11.2.

Pohjavesialueilla ja alueilla, joista pesuvedet voivat joutua suoraan vesistöön, on ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu sallittu ainoastaan öljyn ja hiekanerotuskaivoin varustetuilla pesupaikoilla.

12 § Lumenkaatoalueiden sijoittaminen

12.1.

Lumenkaatoalueet tulee sijoittaa ja toteuttaa siten, että niiden sulamisvedet eivät aiheuta ympäristön pilaantumista tai roskaantumista.

12.2.

Lumenkaatoaluetta ei saa sijoittaa pohjavesialueelle, vesistön rannalle tai jäälle.

4. LUKU JÄTTEIDEN JA KEMIKAALIEN KÄSITTELY JA VARASTOINTI

13 § Jätehuoltoa koskevat määräykset

13.1.

Kiinteistön jätehuolto, jätteiden keräily- ja varastointipaikat sekä jätteiden käsittelypaikat tulee toteuttaa ja varustaa siten, etteivät ne aiheuta viihtyvyyshaittaa ja siten ettei jätehuollosta ja jätteiden käsittelystä aiheudu ympäristön, maaperän tai pohjavesien pilaantumisvaaraa.

13.2.

Kiinteistön tai muun alueen haltijan on huolehdittava lähialueensa siisteydestä. Kiinteistöllä ei saa varastoida käytöstä poistettuja esineitä, kuten hylättyjä ajoneuvoja, vaan ne tulee toimittaa asianmukaiseen käsittelyyn.

13.3.

Kiinteistön jätehuollon järjestämistä koskevat yksityiskohtaiset määräykset annetaan Loimaan kaupungin jätehuoltomääräyksissä.

14 § Kemikaalien, polttoaineiden ja ongelmajätteiden käsittely ja varastointi

14.1.

Ympäristölle vaaralliset kemikaalit ja ongelmajätteet, kuten esimerkiksi polttoaineet, öljyt, maalit, torjunta-aineet ja liuottimet, tulee varastoida ja säilyttää kiinteistöllä sekä kuljettaa asianmukaiseen käsittelyyn siten, että niiden pääsy viemäriin, maaperään, pohjaveteen tai muuhun ympäristöön on estetty.

14.2.

Pohjavesialueilla sijaitsevat maanalaiset öljysäiliöt ja putkistot tulee kiinteistön omistajan tai haltijan toimesta tarkastuttaa määräajoin siten kuin maanalaisten öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksista annetussa kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksessä (344/83) on määrätty.

14.3.

Muulla kuin pohjavesialueilla käytössä olevat maanalaiset öljy-, polttoaine- ja muut kemikaalisäiliöt tulee kiinteistön omistajan tai haltijan toimesta tarkastuttaa valtuutetulla tarkastajalla ensimmäisen kerran 10 vuoden kuluttua käyttöönotosta ja sen jälkeen 10 vuoden väliajoin. Maanpäälliset öljysäiliöt tulee tarkastaa ensimmäisen kerran 15 vuoden kuluttua käyttöönotosta ja sen jälkeen vähintään kerran kymmenessä vuodessa.

14.4.

Kiinteistön haltija tai omistaja on velvollinen huolehtimaan siitä, että kiinteistöllä sijaitsevat maanalaiset öljysäiliöt ja muut kemikaalisäiliöt sekä niiden putkistot poistetaan kiinteistöltä, kun niitä ei enää käytetä. Samalla tulee säiliöt puhdistaa asianmukaisesti ja tarkastaa mahdolliset vuodot. Polttoaine- ja kemikaalisäiliöstä aiheutuneesta maaperän pilaantumisesta on tehtävä ilmoitus pelastus- ja ympäristönsuojeluviranomaiselle sekä Lounais-Suomen ympäristökeskukselle.

14.5.

Öljysäiliön sijaitessa sellaisessa paikassa, että sen poistaminen on teknisesti tai taloudellisesti kohtuutonta, ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää poikkeuksen säiliön poistamisvelvollisuudesta.

14.6.

Kiinteistön haltijan tai omistajan, alueen käyttäjän, toiminnan harjoittajan tai järjestäjän on pyydettyä annettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle valvontaa varten tarpeelliset tiedot kiinteistöllä sijaitsevista kemikaali- ja öljysäiliöistä, niiden kunnosta ja tarkastuksista sekä uusien säiliöiden asentamisesta ja vanhojen säiliöiden poistosta.

5. LUKU ILMANSUOJELU

15 § Savukaasupäästöjen haitallisten vaikutusten ehkäisy

15.1.

Jätteiden poltto on kiellettyä.

15.2.

Kiinteistöllä saa lämmityksen yhteydessä tai ulkona sijaitsevassa tulisijassa muiden kiinteiden polttoaineiden kanssa polttaa pieniä määriä kuivaa paine- ja pintakäsittelimätöntä käytöstä poistettua puuta, risuja, oksia tai käpyjä ja kiinteistöllä syntynyttä hyötykäyttöön soveltumatonta kuivaa paperia, pahvia tai kartonkia. Polttamisen edellytyksenä on hyvät palamisolosuhteet ja ettei poltosta aiheudu haittaa ympäristölle tai terveydelle.

15.3.

Poltto- ja lämmityslaitteet tulee sijoittaa, säätää, käyttää ja huoltaa siten, että poltosta ei aiheudu haittaa terveydelle tai ympäristön pilaantumista.

15.4.

Taajaan rakennetulla alueella on oksien, risujen ja lehtien sekä vastaavien runsaasti savuavien puutarhajätteiden avopoltto kielletty. Taajaan rakennetun alueen ulkopuolella saa avopoltona kiinteistöllä polttaa vähäisiä määriä risuja, oksia, olkia ja lehtiä sekä paine- ja pintakäsittelimätöntä puutavaraa silloin, kun siitä ei aiheudu kohtuutonta haittaa naapureille. Muiden jätteiden avopoltto on kielletty. Maanviljely ja metsänhoitotoiminnassa tarpeellinen kulutus on kuitenkin sallittua.

16 § Rakennusten, rakenteiden, esineiden tai alueiden kunnostus- ja puhtaanapitotyöt

16.1.

Rakennusten julkisivujen ja ulkotiloissa suoritettavien rakenteiden tai esineiden hiekkapuhallus-, maalaus- sekä muiden rakennus-, purku- ja kunnostustöiden yhteydessä tulee riittävällä suojauksella huolehtia siitä, että toiminnasta aiheutuva pöly, liuotinainehöyryt tai melu eivät aiheuta ympäristön pilaantumisen vaaraa.

16.2.

Kulkuväylien ja muiden alueiden kunnossa- ja puhtaanapitotöissä pölyhaitat on pidettävä mahdollisimman vähäisinä. Lehtipuhaltimien ja vastaavien pölyä levittävien käsikäyttöisten laitteiden käyttö hiekan poistossa on kielletty.

6.LUKU MELUNTORJUNTA

17 § Ympäristönsuojelulain 60 §:n mukaista ilmoitusta edellyttävät toiminnot ja tapahtumat

17.1.

Erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta tilapäisestä toimenpiteestä tai tapahtumasta tulee tehdä ympäristönsuojelulain 60 §:n mukainen ilmoitus ympäristönsuojeluviranomaiselle 30 vuorokautta ennen toiminnan aloittamista.

Ilmoitusta ei kuitenkaan tarvitse tehdä seuraavista toimista:

1. Äänentoistolaitteiden ja äänenvahvistimien tilapäisestä käytöstä ulkotiloissa arkisin klo 7 - 22 ja sunnuntaisin klo 12-22 torilla, urheilukentällä tai muulla yleisökäyttöön soveltuvalla alueella .
2. Häiritsevää melua aiheuttavien koneiden käytöstä sekä rakennus- ja purkutöiden tekemisestä, mikäli erityisen häiritsevää melua aiheuttavat työvaiheet tehdään arkisin klo 7-18 välisenä aikana enintään neljän viikon ajan. Määräys ei koske yksityishenkilön talouteen liittyvää rakentamis- ja purkutyötä. Häiritsevää melua aiheuttavia töitä ei kuitenkaan saa tehdä yöaikaan klo 22-7.
3. Räjätystyöstä, louhinnasta, lyöntipaalutuksesta tai vastaavasta erityisen häiritsevää melua aiheuttavasta työstä, jota tehdään arkisin maanantaista perjantaihin klo 7-18 välisenä aikana. Räjätystyö voi kestää korkeintaan neljä viikkoa ja paalutustyö korkeintaan 10 päivää. Toiminnanharjoittajan on tiedotettava työmaan vaikutuspiirissä oleville naapurikiinteistöjen haltijoille meluhaittaa aiheuttavan työn laadusta, sen kestosta sekä työmaan vastuuhenkilön yhteystiedot vähintään 14 päivää ennen työn aloittamista.
4. Ilotulituksista, lentonäytöksistä, yleisölennätyksistä , näyttelyistä sekä muista vastaavista kertaluonteisista tapahtumista.

17.2.

Kohdassa 17.1. määritellyistä toiminnoista lukuunottamatta ilotulituksia on aina tiedotettava ympäristönsuojeluviranomaiselle 14 päivää ennen tapahtuman alkamista.

7.LUKU MUUT MÄÄRÄYKSET

18 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja

18.1

Kiinteistön haltijan tai omistajan, alueen käyttäjän, toiminnan harjoittajan tai tapahtuman järjestäjän on pyydettyäessä annettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle valvontaa varten tarpeelliset tiedot näihin ympäristönsuojelumääräyksiin liittyvistä toimista.

18.2.

Ympäristönsuojeluviranomainen voi erityisestä syystä hakemuksesta myöntää yksittäistapauksessa luvan poiketa näiden määräyksien kohdista 7.4, 8.2 ja 14.5 niissä edellytetyin perustein. Poikkeamisesta ei saa aiheutua näiden määräysten tavoitteiden syrjäytymistä. Lupaa poikkeamiseen tulee hakea ympäristönsuojeluviranomaiselta kirjallisesti ja asia käsitellään noudattaen hallintomenettelyä.

19 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta ja laiminlyönnistä

19.1.

Valvonnasta ja hallintopakosta ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin oikaisemiseksi säädetään ympäristönsuojelulain 13 luvussa ja rangaistussäännöksistä ympäristönsuojelulain 116 §:ssä..

20 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo ja siirtymäkausimääräykset

20.1.

Nämä ympäristönsuojelumääräykset tulevat voimaan 1.9.2006.

20.2.

Päätöksen voimaantulon jälkeen on öljysäiliöiden ensimmäiset määräaikaistarkastukset suoritettava kohdasta 14.3. poiketen seuraavasti: Ennen vuotta 1997 käyttöönotetut maanalaiset säiliöt ja ennen vuotta 1992 käyttöönotetut maanpäälliset säiliöt on tarkastettava ensimmäisen kerran vuoden 2007 loppuun mennessä.

LOIMAAN KAUPUNGIN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYKSET

Perustelut

Kaupunginvaltuusto 19.6.2006 § 26

1. LUKU YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 § Tavoite

1.1

Ympäristönsuojelumääräykset annetaan ympäristönsuojelulain ja sen nojalla annettujen säännöksiin täytäntöön panemiseksi. Määräyksillä voidaan joustavasti ja tehokkaasti ehkäistä paikallisista olosuhteista johtuvia ympäristöhaittoja ja antaa ympäristönsuojelua koskevia asetuksia täydentäviä ja käytännön tilanteita selventäviä määräyksiä.

Määräyksiin 1 §:ssä viitataan tavoitteiden ja määräysten soveltamisen kannalta olennaisiin ympäristönsuojelulain 1 luvun "Yleisiin säännöksiin". Kyseisessä luvussa on määritelty mm. ympäristön pilaantumisen käsite, yleiset periaatteet ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavasta toiminnasta, toiminnanharjoittajan selvilläöovelvollisuus sekä maaperän, pohjaveden ja meren pilaamiskiellot.

Ympäristönsuojelumääräysten sääntelyala perustuu ympäristönsuojelulain 19 §:n 2 momenttiin, jonka mukaan määräykset voivat koskea:

- 1) toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia;
- 2) erityisen häiritsevän tilapäisen melun tai tärinän torjuntaa;
- 3) toimintojen sijoittumisen ympäristönsuojelullisia edellytyksiä asemakaava-alueen ulkopuolella;
- 4) alueita, joilla ympäristön erityisen pilaantumisvaaran vuoksi on kielletty jäteveden johtaminen maahan, vesistöön tai vesilain 1 luvun 2 §:n mukaiseen uomaan;
- 5) vyöhykkeitä ja alueita, joilla lannan ja lannoitteiden sekä maataloudessa käytettävien ympäristölle haitallisten aineiden käyttöä rajoitetaan;
- 6) valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista.

Vaikka ympäristönsuojelumääräysten sääntelyala ei muodostu lainkohdan perusteella tarkkarajaiseksi, tulee niiden antamisessa ja soveltamisessa kuitenkin ottaa huomioon, että määräysten tarkoitus on olla lakia täydentäviä säädöksiä, joiden sallittu sisältö määräytyy ensi sijassa ympäristönsuojelulain muusta aineellisesta sisällöstä. Määräysten tulee kohdistua ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseen ja vähentämiseen.

2 § Määräysten antaminen ja valvonta

2.1.

Ympäristönsuojelulain 19 §:n 1 momentin mukaan toimivalta määräysten antamiseen on kunnanvaltuustolla.

2.2

Ympäristönsuojelulain 21 §:n 1 momentin mukaan kunnalle kuuluvista ympäristönsuojelulain mukaisista lupa- ja valvontatehtävistä huolehtii kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1986) 5 § 1 momentin mukainen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Loimaan kaupungissa ympäristönsuojeluviranomaisena toimii ympäristölautakunta.

2.3.

Ympäristölautakunta voi ympäristönsuojelulain 21 §:n 2 momentin mukaan siirtää sille kuuluvaa toimivaltaa alaiselleen viranhaltijalle kuntien ympäristöhallinnosta annetun lain säännösten mukaisesti. Hallinnollisten pakkokeinojen käyttämistä koskevat päätökset tulee kuitenkin käsitellä lautakunnassa.

Kuntien ympäristöhallintolain 7 §

Kunnanvaltuusto voi antaa kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle oikeuden siirtää toimivaltaansa edelleen alaiselleen viranhaltijalle, jollei laissa erikseen toisin säädetä. Toimivaltaa ei kuitenkaan voida siirtää viranhaltijalle asiassa, joka edellyttää hallintopakon käyttämistä. Viranhaltijalla, jolle siirretään kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kuuluvia toimivaltaa, tulee olla tehtävän edellyttämä pätevyys.

3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

3.1.

Ympäristönsuojelumääräykset koskevat perusosiltaan koko kunnan aluetta. Paikallisista olosuhteista johtuen on katsottu tarpeelliseksi antaa ranta- ja pohjavesialueille, taajaan rakennetuille alueille sekä liitekartassa rajatuille harvaan rakennetuille alueille erityismääräyksiä, jotka ovat voimassa vain kyseisillä alueilla.

3.2.

Ympäristönsuojelulain 19.1 §:ssä rajataan ympäristönsuojelumääräysten sääntelyalaa siten, että määräykset eivät voi koskea luvanvaraista toimintaa eivätkä koeluontoista (YSL 61§), poikkeuksellista tilannetta (YSL 62§) tai maaperän puhdistamista koskevaa ilmoitusvelvollista toimintaa (YSL 78 §). Määräykset eivät myöskään koske puolustusvoimien toimintaa.

Luvanvaraisten ja ilmoitusvelvollisten toimintojen sisällyttäminen ympäristönsuojelumääräyksiin ei ole tarpeellista, koska ympäristön pilaantumisen ehkäisyä ja torjuntaa koskevat määräykset annetaan erikseen lupahakemuksen tai ilmoituksen perusteella tehtävän päätöksen yhteydessä. Näillä määräyksillä rajataan kuitenkin melua aiheuttavan tilapäisen toiminnan ilmoitusvelvollisuutta.

3.3.

Määräykset eivät voi olla ristiriidassa ylemmänasteisen normin kanssa. Määräyksillä ei siten voida lieventää esimerkiksi ilman tai vesien suojelemiseksi asetettuja päästönormeja, ja toisaalta niiden paikalliselle kiristämiseksi on osoitettava riittävät paikallisista olosuhteista johtuvat perusteet. Ympäristönsuojelumääräys syrjäytyy, jos myöhemmin

annetaan ylemmänasteinen normi, joka velvoittaa parempaan ympäristönsuojelulliseen tasoon.

Ympäristönsuojelumääräykset ovat säädöshierarkkisesti samantasoisia muiden kunnallisten säännösten kanssa. Mikäli määräykset ovat ristiriidassa keskenään tulee noudattaa parempaan ympäristönsuojelulliseen tasoon johtavaa määräystä. Ympäristönsuojelumääräyksiä vastaavia kunnallisia sääntöjä ovat Loimaan kaupungin alueella jätehuoltomääräykset ja rakennusjärjestys.

3.4.

Ympäristönsuojelumääräykset sitovat kansalaisten ohella myös viranomaisia. Viranomaisten tulee lupa-asiaa ratkaistaessa tai muuta viranomaispäätöstä tehtäessä ottaa huomioon, mitä kyseisestä asiasta on ympäristönsuojelumääräyksissä säädetty. Esimerkiksi rakennusluvassa ei tulisi hyväksyä ympäristönsuojelulliselta toteutukseltaan tai tasoltaan huonompaa jätevesien käsittelymenetelmää kiinteistölle kuin mitä ympäristönsuojelumääräyksissä on edellytetty. Vastaavasti yleisötapahtuman järjestämistä kunnan hallinnassa olevalla yleisellä alueella koskevassa alueen käyttösopimuksessa tulisi ottaa huomioon, mitä ympäristönsuojelumääräyksissä on meluntorjunnan osalta edellytetty. Myös kaavoituksessa tulisi kaavamääräykset sovittaa ympäristönsuojelumääräyksiin siten, ettei niiden välillä ole ristiriitaisuuksia.

4 § Paikalliset olosuhteet

4.1.

Määräyksissä on otettu huomioon ympäristönsuojelullisesti erityishuomiota vaativat alueet, joille on perusteltua antaa koko kunnan aluetta koskevia määräyksiä tarkempia ja yksityiskohtaisempia määräyksiä, joilla ehkäistään ympäristönsuojelulain 3 §:ssä määriteltyä ympäristön pilaantumista sekä otetaan huomioon lain 7-9 §:ien pilaamiskiellot.

Erytymääräykset ovat tarpeellisia kunnan tärkeillä pohjavesialueilla pohjaveden pilaantumisriskin vuoksi ja puolestaan ranta-alueilla vesien suojelemissa syistä. Pohjavesi- ja ranta-alueiden luokitus perustuu Loimaan seutukunnalle tehtyyn *Haja-asutuksen ja kotieläintalouden vyöhykesuunnitelmaan*, jossa on mm. pohjavesialueiden jaottelussa käytetty Suomen ympäristökeskuksen valtakunnallisesti tärkeät pohjavesialueet -luokitusta. Taajaan rakennetuilla alueilla erityismääräykset ovat tarpeen terveyshaittojen ehkäisemiseksi ja viihtyisyyden turvaamiseksi.

2. LUKU JÄTEVESIEN KÄSITTELYÄ JA JOHTAMISTA KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET

Yleistä

Ympäristönsuojelumääräykset eivät koske luvanvaraista toimintaa, kuten ympäristönsuojelumääräysten 3 §:ssä todetaan. Tämän takia jätevesien johtamisen luvan hakuehtoja ei ole määritelty näissä määräyksissä.

Muutamia lähinnä jäteveden käsittelyä ja käsittelylaitteistoja koskevia termejä on kuitenkin katsottu tarpeelliseksi määritellä ympäristönsuojelumääräyksiä perusteluissa, koska niitä on pidetty vaikeaselkoisina.

- vesihuoltolaitos = laitos, joka huolehtii yhdyskunnan vesihuollosta
- vesijohto = kaupungin vesihuoltolaitoksen vesijohto
- jätevesiviemäri = kaupungin vesihuoltolaitoksen jätevesiviemäri
- käymäläjätevesi = vesikäymälän huuhteluvesi
- pesuvesi = pesemiseen, ruoanlaittoon, astianpesuun ja pyykinpesuun käytetty vesi (ns. harmaa vesi)
- jätevesi = käymäläjätevesi ja pesuvesi
- hulevesi = sade- ja sulamisvesi
- hulevesiviemäri = kaupungin vesihuoltolaitoksen hulevesiviemäri
- puhdistettu jätevesi = saostuskaivojen ja maaperäkäsittelyn tai muiden jätevedenpuhdistuslaitteistojen jälkeen maastoon johdettava jätevesi
- saostussäiliö (saostuskaivo) = jäteveden yksi- tai useampiosainen, vesitiivis esikäsittelylaite, jonka läpi vesi virtaa. Sen pääasiallisena tarkoituksena on pidättää jätevedestä erottuvat laskeutuvat kiintoaineet ja vettä kevyemmät aineosat

- umpisäiliö = vesitiivis jäteveden tai lietteen tilapäiseen varastointiin tarkoitettu säiliö, josta jätevesi kuljetetaan pois erillisellä kuljetuksella ja josta ei ole jäteveden purkupuuta ympäristöön

- jäteveden maahanimeyttämö = maahan kaivettu tai pengerretty jäteveden käsittelylaitteisto, jossa vähintään saostussäiliössä esikäsitelty jätevesi imeytetään maaperään puhdistumaan ennen sen kulkeutumista pohjaveteen
- jäteveden maasuodattamo = maahan kaivettu tai pengerretty jäteveden käsittelylaitteisto, jossa vähintään saostussäiliössä esikäsitelty jätevesi puhdistuu kulkeutuessaan hiekkaa tai muuta maa-ainesta olevan rakennetun suodatinkerroksen läpi, kootaan putkistolla ja johdetaan edelleen ojaan, maastoon tai pintavesiin. Maasuodattamo varustetaan sijoituspaikan sitä edellyttäessä tiiviillä pohjalla
- pienpuhdistamo = muu jäteveden käsittelylaitteisto kuin saostussäiliö, umpisäiliö tai maahanimeyttämö tai maasuodattamo. Laitteen toimintaperiaate voi olla mekaaninen, kemiallinen, biologinen tai niiden yhdistelmä

5 § Talousjätevesien johtaminen ja käsittely

5.1.

Ympäristönsuojelumääräyksillä täsmennetään YSL 103 §:ssä olevaa yleistä puhdistamisvelvollisuutta sekä valtioneuvoston antamaa YSL 18 §:n mukaista asetusta talousjätevesien käsittelystä. Tämän lisäksi määräyksillä pyritään ehkäisemään YSL 3 §:n 1 momentissa määriteltyä ympäristön pilaantumista. Määräyksissä rajoitetaan talousjätevesien johtamista ympäristöön ja yksilöidään talousjätevesien käsittelylaitteistojen teknisiä puhdistusvaatimuksia.

Ympäristönsuojelulaki 86/2000

103 §

Jos kiinteistöä ei ole liitetty yleiseen viemäriin eikä toimintaan tarvita tämän lain mukaista lupaa, jätevedet on johdettava ja käsiteltävä siten, ettei niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa.

Vesikäymälän jätevedet sekä muut talousjätevedet on käsiteltävä ennen niiden johtamista maahan, vesistöön tai vesilain 1 luvun 2 §:n mukaiseen uomaan tai altaaseen siten, että jätevesien puhdistus vastaa vähintään 18 §:n nojalla annetussa asetuksessa tarkoitettujen puhdistustoimien tehoa. Muut kuin vesikäymälän jätevedet voidaan johtaa puhdistamatta maahan, jos niiden määrä on vähäinen eikä niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa.

18 §

Ympäristöministeriö voi asetuksella säätää vesikäymälän jätevesien ja muun talousjäteveden puhdistuslaitteista ja menetelmistä, umpikaivoista, näiden laitteiden käytöstä ja kunnossapidosta, imeytysalueesta ja lietteen poistamisesta ottaen erityisesti huomioon valtakunnalliset vesien suojelutavoitteet.

5.2.

Vesihuoltolain 10 §:n mukaan vesihuoltolaitoksen toiminta-alueella kiinteistö tulee liittää viemäriin, jolla jätevedet johdetaan keskitettyyn jätevesipuhdistukseen. Vapautuksen liittymisvelvollisuudesta voi vesihuoltolain 11 §:n perusteella myöntää kunnan ympäristönsuojeluviranomainen kuultuaan vesihuoltolaitosta, kiinteistön omistajaa tai haltijaa ja alueellista ympäristökeskusta sekä pyydettyään vapauttamisesta terveydensuojeluviranomaisen lausunnon.

Vesihuoltolaki (119/2001)

10 §

Vesihuoltolaitoksen toiminta-alueella oleva kiinteistö on liitettävä laitoksen vesijohtoon ja viemäriin. Kiinteistöllä ei ole kuitenkaan velvollisuutta liittyä viemäriin huleveden ja perustusten kuivatusveden poisjohtamiseksi, jos alueella ei ole erillistä verkostoa tarkoitusta varten ja kiinteistön hulevesien ja perustusten kuivatusvesi voidaan poistaa muutoin asianmukaisesti.

Edellä 1 momentissa säädetyn estämättä vesihuoltolaitos saa kieltäytyä liittämästä laitoksen vesijohtoon tai viemäriin kiinteistöä, jonka veden kulutus tai jolta viemäriin johdettavan veden laatu tai määrä vaikeuttaisi laitoksen toimintaa tai

laitoksen edellytyksiä huolehtia tyydyttävästi muiden kiinteistöjen vesihuollosta.

Määräyksissä viitataan vesihuoltolaitoksen ohjeisiin. Vesihuoltolaitoksen yleiset toimitusehdot kieltävät sellaisten aineiden laskemisen viemäriverkostoon, jotka voivat haitata jätevedenpuhdistamon tai viemäriverkon toimintaa ja heikentää jäteveden puhdistustulosta tai aiheuttaa jätevesilietteen laadun heikkenemistä. Kiellettyjä aineita ovat esimerkiksi ongelmajätteet, öljyt tai rasvat, mukaanlukien paistorasvat, taikka viemäriin ja puhdistamon toimintaa haittaavat kiinteät jätteet tai raskasmetallipitoiset vedet.

5.3.

Asumajätevesistä poikkeavien jätevesien, kuten teollisuusjätevesien, johtaminen viemäriin on kiellettyä ilman vesihuoltolaitoksen lupaa. Mikäli yritys- tai teollisuuskäytössä olevan kiinteistön jätevedet ovat rinnastettavissa asuinkiinteistöllä muodostuviin jätevesiin, voidaan niiden osalta noudattaa näitä määräyksiä.

6 § Jätevesien käsittely kunnan jätevesiviemäriin liittymättömillä kiinteistöillä

6.1.

Ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena on, ettei talousjätevesistä aiheutuisi ympäristönsuojelulain 3 §:n 1 momentin tarkoittamaa ympäristön pilaantumista. Ilman asianmukaista haja-asutusalueiden jätevesien käsittelyä saattaa jätevesistä aiheutua pohjavesien, rantojen tai muiden vesistöjen rehevöitymistä, terveyshaittoja tai haittaa esimerkiksi naapureille. Jätevedet aiheuttavat vesistöissä rehevöitymisen lisäksi vesistön hapen kulutusta, maku- ja hajuhaittoja, esteettisiä ja hygieenisia haittoja sekä haittoja kalakannalle.

Ympäristönsuojelumääräyksissä esitetään vähimmäispuhdistustasoon soveltuvat jätevedenpuhdistusmenetelmät kullekin alueelle riippuen alueiden herkkydestä pilaantumiselle. Lähtökohtana peruskäsittelyvyöhykkeellä on, että jätevedet esikäsitellään saostuskaivojen avulla ja tämän jälkeen vedet johdetaan maaperäkäsittelyyn. Saostuskaivot ovat välttämättömiä esikäsitelymenetelmiä, sillä ne poistavat kiintoainesta. Kolmeosastoinen saostuskaivo ei ole tarpeen, mikäli kyse on ainoastaan pesuvesistä. Maasuodattimen ja maahanimeyttämisen sijaan muina menetelminä voidaan käyttää pienpuhdistamoja tai muuta vastaavaa järjestelmää, mikäli niillä saavutetaan vähintään yhtä hyvä puhdistusteho kuin määräyksissä mainitulla menetelmällä, tai jätevedet voidaan johtaa umpisäiliöön.

6.2.

Ympäristönsuojelulain 103 §:n 2 momentin mukaisesti muut kuin vesikäymälänjätevedet voidaan johtaa maahan mikäli niiden määrä on vähäinen eikä niistä aiheudu pilaantumisen vaaraa. Tällainen tilanne on kyseessä, jos jätevedeksi muodostuva käyttövesi on kannettu rakennukseen.

6.3.

Ympäristönsuojelulain 3 §:ssä määritellyn pilaantumisen ehkäisemiseksi tulee jätevesien käsittelymenetelmiin kiinnittää erityistä huomiota ranta-alueilla. Mikäli maaperän koostumus tai kaltevuus eivät sovellu maaperäkäsittelylaitteistojen käytölle ja takaa riittävää puhdistustehoa tulee alueella käyttää umpisäiliötä, jotta vältytään vesistön pilaantumiselta.

6.4.

Ympäristönsuojelulain 8 § kieltää pohjaveden pilaamisen (pohjaveden pilaamiskielto). Pilaamiskielto ei edellytä konkreettisen pohjaveden pilaantumisen tapahtuneen, vaan se kieltää jo toiminnan, joka saattaa aiheuttaa pilaantumisvaaraa. Sen perusteella pohjavesialueilla on aiheellista kieltää kokonaan jätevesien ojaan johtaminen tai maahan imeyttäminen, koska maaperäolosuhteet ovat usein hyvin vettä läpäiseviä ja näin jätevesi ei ehdi puhdistua riittävästi ennen pohjaveteen kulkeutumista.

6.5.

Harvaan asutuilla alueilla, jotka sijaitsevat riittävän etäällä vesistöistä ja pohjavesialueista voidaan sallia lievennetyt jätevesien käsittelyvaatimukset mikäli jätevesien vaikutuspiirissä ole herkästi pilaantuvia kohteita ja mikäli talousjätevesien aiheuttama ympäristökuormitus- ja vaikutus on vähäistä. Kyseiset alueet on esitetty liitekartassa .

7 § Vähimmäisetäisyysvaatimukset

7.1.

Jäteveden puhdistuslaitteistot on sijoitettava vesiensuojelullisista ja terveydensuojelullisista syistä riittävän suojaetäisyyden päähän pilaantumiselle herkistä kohteista. Esimerkiksi talousvesikaivon veden pilaantuminen

jätevesien vaikutuksesta voi aiheuttaa terveyshaittaa. Riittäväällä suojaetäisyydellä voidaan ehkäistä myös muuta ympäristönsuojelulain 3 §:n 1 momentin mukaista pilaantumista, kuten hajuhaittojen syntyä.

Horisontaalisen etäisyyden lisäksi määritellään puhdistuslaitteiden sijaintia suhteessa vedenpinnan korkeuteen. Maahanimeyttämössä imeytysputkiston on sijaittava mahdollisuuksien mukaan vähintään metri ylimmän pohjavedenkorkeuden pinnan yläpuolella. Maasuodattamon alapinnan on sijaittava mahdollisuuksien mukaan vähintään 0,5 metriä ylimmän pohjavedenkorkeuspinnan yläpuolella, jotta vältetään pohjaveden pilaantumisvaaralta.

7.2.

Vähäisten pesuvesien ei katsota aiheuttavan ympäristön pilaantumisen vaaraa, mikäli ne eivät joudu suoraan vesistöön vaan imeytyvät maahan.

7.3.

Laitteistot tulee rakentaa sellaisille paikoille ranta-alueilla, etteivät tulvavedet pääse jätevesien puhdistuslaitteisiin ja näin heikennä niiden toimintaa.

7.4.

Paikalliset olosuhteet ja talousjätevesien koostumus voivat vaihdella kiinteistöittäin huomattavasti, joten suojaetäisyydet tulee ratkaista tapauskohtaisesti. Harkittaessa poikkeusta tulee ottaa huomioon mm. jäteveden määrä ja laatu, maaston kaltevuus ja maaperän raekoko. Poikkeaminen voi tulla kyseeseen esimerkiksi silloin, kun jäteveden määrä on vähäinen tai maaston kaltevuudesta johtuen pilaantumisvaaraa ei aiheudu tai tontin koko ja muoto aiheuttavat ongelmia riittävien vähimmäisetäisyyksien saavuttamiseksi. Poikkeus käsitellään noudattaen hallintomenettelyä, jolloin esimerkiksi naapureita on tarpeen mukaan kuultava. Päätökseen voi hakea muutosta siten kuin ympäristönsuojelulaissa säädetään.

Ympäristönsuojeluviranomainen voi myös antaa yksittäisen määräyksen näitä määräyksiä tehokkaammasta menettelystä YSL 85 §:n mukaisesti, mikäli olosuhteet tarkastuksen nojalla niin vaativat. Käytännössä esimerkiksi maaston kaltevuus tai maaperän laatu saattavat olla sopimattomia tai heikentää oleellisesti puhdistustehoa, jolloin on syytä harkita tehokkaampia puhdistusmenetelmiä.

8 § Huolehtimisvelvollisuus

8.1.

Kiinteistön haltijan huolehtimisvelvollisuus ja puhdistuslaitteiden toimivuuden ja tehon tarkastusvelvollisuus perustuvat YSL 4 ja 5 §:ien mukaisiin yleisiin periaatteisiin ja velvollisuuksiin. Ympäristönsuojelulain 5 §:n selvilläolovelvollisuuden mukaisesti toiminnanharjoittajan on oltava riittävästi selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista, ympäristöriskeistä ja haitallisten vaikutusten vähentämismahdollisuuksista. Myös ympäristönsuojelulain 83 §:n 1 momentin mukaan valvontaviranomaisella tai sen määräämällä viranhaltijalla on oikeus saada valvontaa varten tarpeelliset tiedot. Käytännössä kiinteistön omistajan tai haltijan tulee esittää laitteistojen huolto- ja säiliötyhjennyslaskut niitä pyydettyinä.

Ympäristönsuojelulain 84 §:n 1 momentin mukaan valvontaviranomainen voi määrätä toiminnanharjoittajan riittävässä määrin selvittämään toiminnan ympäristövaikutukset, jos on perusteltua epäillä sen aiheuttavan kielteistä pilaantumista. Käytännössä ympäristönsuojeluviranomainen voi velvoittaa kiinteistön haltijaa määrittelemään puhdistuslaitteiden puhdistustehon, jos on perusteltu epäily siitä, että jäteveden käsittelylaitteistot eivät vastaa asetettuja vaatimuksia ja siitä voi aiheutua ympäristönsuojelulain 3 §:ssä määriteltyä pilaantumista.

8.2.

Saostuskaivot tulee jätevesijärjestelmän toiminnan varmistamiseksi tyhjentää säännöllisesti. Mikäli saostuskaivojen tyhjennys laiminlyödään, voi seurauksena olla kiintoaineksen karkaamisen myötä varsinaisen puhdistusjärjestelmän, kuten suodattimen tai imeytyskentän, toiminnan heikkeneminen ja siten edelleen kuormituksen lisääntyminen.

Jätteentuottajalla on jätelain 6 §:n mukaisesti velvollisuus huolehtia jätteen asianmukaiseen käsittelyyn luovuttamisesta, joten liete tulee toimittaa lietteen vastaanottoipaikkaan tai muuhun asianmukaiseen viranomaisen hyväksymään paikkaan.

9 § Jätevesien käsittelysuunnitelma

9.1.

Sen lisäksi mitä valtioneuvoston asetuksessa jätevesien käsittelystä viemäriverkostojen toiminta-alueen ulkopuolella määrätään jätevesijärjestelmän suunnitelmasta, on näissä ympäristönsuojelumääräyksissä annettu velvoite pyytää suunnitelmasta ympäristönsuojeluviranomaisen lausunto.

Lausunnon pyytämällä varmistetaan, että kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisella on tiedot suunniteltujen jätevesijärjestelmien toteuttamistavasta ja näin mahdollisuus ennakolta tarkastaa, että menetelmät täyttävät talousjätevesiasetuksen ja ympäristönsuojelumääräysten vaatimukset.

3. LUKU VESIENSUOJELUA JA POHJAVESIEN SUOJELUA KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET

10 § Kotieläinlannan käsittely, varastointi ja levitys

10.1.

Valtioneuvosto on antanut asetuksen (931/2000), jolla pannaan täytäntöön Euroopan neuvoston direktiivi maataloudesta peräisin olevien nitraattien vesiin pääsyn rajoittamisesta. Asetus sisältää velvoittavien määräysten lisäksi suosituksia. Paikallisten olosuhteiden vuoksi asetuksen suosituksen luonteisista ohjeista tulee määräysten myötä velvoittavia.

10.3.

Ympäristönsuojelulain 8 §:ssä säädetty pohjaveden pilaamiskielto koskee myös lannan varastointia ja käsittelyä, joten lietalannan ja virtsan levittämisen kieltäminen pohjavesialueilla on perusteltua.

Talousveden hankintaan käytettävien vesistöjen, sekä kaivojen ja lähteiden ympärille on jätettävä riittävän levyinen suojavyöhyke, vähintään 30 - 100 m, käsittelemättä kotieläinten lannalla juomaveden pilaantumisen ehkäisemiseksi. Suojavyöhyke tulee olla leveämpi mikäli paikalliset olosuhteet, kuten maaston korkeussuhteet, kaivon rakenne tai maalajien ominaisuudet, niin vaativat.

11 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu

11.1

Pestäessä autoja liuottimia sisältävillä tai muilla pesuaineilla, voi etenkin suurien jätevesimäärien johtamisesta maastoon tai sadevesiverkostoon aiheutua YSL 3 §:n mukaista ympäristön pilaantumista. Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesuvedet ovat pääsääntöisesti sellaisia jätevesiä, jotka on käsiteltävä, kuten muutkin jätevedet. Mikäli pesuvesiä ei käsitellä asianmukaisesti, saattavat ne aiheuttaa esimerkiksi terveyshaittaa, haittaa luonnolle tai yleisen viihtyvyyden ja virkistyskäyttöön soveltumisen vähenemistä.

Ammattimaisessa tai laajamittaisessa pesutoiminnassa pesu suoritetaan yleensä painepesulaitteilla ja liuotinpohjaisilla pesuaineilla. Tämän takia peseminen on sallittua ainoastaan tällaiseen tarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla, josta pesuvedet johdetaan öljyn- ja hiekanerotuskaivoihin ja edelleen keskitettyyn jätevedenpuhdistukseen. Pesutoimintaa voidaan pitää ammattimaisena, mikäli se täyttää yritys- ja ansiotoiminnan tunnusmerkit. Laajamittainen pesutoiminta voi olla myös muuta kuin ammattimaista toimintaa, esimerkiksi usean kuorma-auton toistuva pesu samalla alueella.

Vaikka ammattimainen pesu suoritetaan ilman pesuaineita, tulee jätevedet käsitellä öljyn- ja hiekanerotuskaivoissa, sillä jätevesimäärät ovat suuria ja ne voivat sisältää laitteista liuenneita öljyjä ja muita ympäristölle vahingollisia aineita.

Koska liuotinpesuaineiden johtaminen yleiseen viemäriin voi aiheuttaa häiriötä viemärlaitoksen toiminnassa tai maahan imeyttäminen ympäristön pilaantumista, edellytetään liuotinpesuaineita sisältäviltä pesuvesiltä aina asianmukaista esikäsitteilyä riippumatta siitä, miten laajasta pesutoiminnasta on kyse.

11.2.

Pohjavesien ja vesistöjen pilaantumisen ehkäisemiseksi on perusteltua kieltää pesutoiminta paikoissa, joista pesuvedet voivat joutua suoraan vesistöön, kuten laitureilta, rantaviivan välittömästä läheisyydestä tai johdettaessa pesuvesiä putkella suoraan vesistöön. Suoraan vesistöön kulkeutuvilla jätevesillä tarkoitetaan pesuvesiä, jotka eivät imeydy maaperään vaan valuvat puhdistumattomina maanpintaa pitkin suoraan vesistöön.

12 § Lumenkaatopaikkojen sijoittaminen

12.1.

Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavan toiminnan harjoittaja vastaa vaikutuksien ennaltaehkäisystä ja ympäristöhaittojen poistamisesta tai rajoittamisesta mahdollisimman vähäisiksi YSL 4 §:n aiheuttamisperiaatteen mukaisesti. Katu-, tie-, piha- ja muilta toiminta-alueilta poistettu lumi saattaa sisältää sellaisia epäpuhtauksia, kuten raskasmetalleja, että niistä voi aiheutua ympäristön ja pohjaveden pilaantumisen vaaraa ja roskaantumista. Siksi on perusteltua antaa lumenkaatoa koskeva määräys.

12.2.

Pohjaveden pilaantumisriskin vuoksi lumenkaatoaluetta ei voida sallia pohjavesialueella. Ranta-alueilla lumenkaatoalueiden sijoittaminen on kiellettyä, koska niistä saattaa aiheutua vesistön pilaantumista tai roskaantumista. Tämän vuoksi lunta ei myöskään saa sijoittaa suoraan vesistöön tai jään päälle. Lumenkaatopaikan sijoittamisesta siten, että sulamisvedet joutuvat suoraan vesistöön saattaa aiheutua vesistön pilaantumista, jolle on haettava ympäristölupa.

Roskaantumisen aiheuttaja tai kiinteistön omistaja on velvollinen puhdistamaan alueen siten kuin jätelaissa (1072/1993) säädetään.

4. LUKU JÄTTEIDEN JA KEMIKAALIEN KÄSITTELY JA VARASTOINTI

13 § Jätehuoltoa koskevat määräykset

13.1.

Ympäristönsuojelulain yhtenä tavoitteena on ehkäistä jätteiden syntyä ja haitallisia vaikutuksia, joten ympäristönsuojelumääräyksissä voidaan määrätä jätehuoltoon liittyvistä asioista. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että jätehuollon käytännön järjestämisestä määrätään jätehuoltomääräyksissä, ja siltä osin kuin kyse on jätteistä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemisestä on määräykset sisällytetty näihin ympäristönsuojelumääräyksiin.

Jätteiden keräily ja käsittely tulee järjestää niin, että se noudattaa YSL 1 luvun yleisiä periaatteita ja pilaamiskieltoja. Jätteiden hallitsemattoman käsittelyn ja varastoinnin seurauksena saattaa ympäristöön päästä jätteitä, joista saattaa aiheutua terveys- ja viihtyvyshaittoja. Haittojen ennaltaehkäisemiseksi tulee jätteiden käsittely ja varastointi toteuttaa siten, etteivät jätteet missään vaiheessa pääse leviämään ympäristöön esimerkiksi huonokuntoisista jäteastioista taikka haittaeläinten välityksellä.

13.2.

Kiinteistöllä ei saa säilyttää tarpeettomia tavaroita, sillä ne aiheuttavat esteettisiä haittoja ja heikentävät alueiden viihtyisyyttä. Roskaantumisen aiheuttaja tai kiinteistön omistaja on velvollinen puhdistamaan alueen siten kuin jätelaissa (1072/1993) säädetään.

13.3.

Kunnan jätehuoltomääräyksissä säädetään mm. jätteiden kompostoinnista, jätteen poltosta ja ylijäämämuiden läjityksestä.

14 § Kemikaalien, polttoaineiden ja ongelmajätteiden käsittely ja varastointi

14.1.

Säännöksen määräyksillä pyritään ehkäisemään terveydelle ja ympäristölle vaarallisten aineiden varastoinnista aiheutuvia päästöjä ja niiden haitallisia vaikutuksia, jotka ilmenevät ympäristön, kuten maaperän ja pohjaveden pilaantumisena tai terveyshaittana. Pienikin määrä haitallista ainetta saattaa hallitsemattomasti ympäristöön päästessään aiheuttaa vakavan ympäristön pilaantumisen vaaran tai terveyshaitan. Erityisen ongelmallisia ovat nestemäiset aineet, jotka voivat aineen ominaisuuksista riippuen imeytyä nopeasti maaperään ja kulkeutua pohjaveteen liuenneena kauaskin onnettomuuspaikalta. Maaperän ja pohjaveden saastumisen ennaltaehkäiseminen edellyttääkin asianmukaisia, tiiviitä säiliöitä ja varastotiloja.

Erityisen herkillä alueilla, kuten tärkeillä pohjavesialueilla, on maaperän ja pohjaveden pilaantumisen estämiseksi noudatettava erityistä varovaisuutta. Tämän vuoksi säiliöiden ja säilytystilojen tulisi olla riittävän turvallisia onnettomuustilanteiden välttämiseksi. Esimerkiksi yksivaippaisten säiliöiden sijoittamista maaperään tulisi välttää, sillä säiliöt aiheuttavat rikkoutuessaan vakavan riskin pohjavedelle.

Myös ongelmajätteiden kuljettamisessa tulee noudattaa huolellisuutta ja varovaisuutta. Jätteet, joiden säilyttäminen kiinteistöllä voi aiheuttaa hygieenistä tai muuta terveydellistä haittaa, on kuljetettava viivytyksettä asianmukaiseen käsittelyyn.

Ongelmajätteiden varastoinnista ja merkitsemisestä säädetään yleisesti valtioneuvoston päätöksessä 659/1996. Kemikaalilain 11 §:ssä tarkoitetut terveydelle tai ympäristölle vaaralliset kemikaalit on säilytettävä ja käytettävä niitä koskevien turvallisuustiedotteiden mukaisesti sekä muulla tavoin siten, että niiden pääsy maaperään, pohjavesiin ja muualle ympäristöön on estetty.

14.2. ja 14.3.

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksessä (344/1983) määrätään ainoastaan pohjavesialueilla sijaitsevien säiliöiden tarkastusvelvollisuudesta. Huonokuntoiset öljysäiliöt voivat kuitenkin rikkoutuessaan aiheuttaa pohjaveden ja maaperän saastumista missä tahansa alueella, joten ympäristönsuojelumääräyksissä edellytetään kaikkien öljy- ja kemikaalisäiliöiden tarkastamista määräajoin, jotta kyseiseltä ympäristön pilaantumiselta vältyttäisiin.

KTM:n päätöksessä (344/1983) pohjavesialueilla sijaitsevat säiliöt määrätään tarkastettaviksi ensimmäisen kerran 10 vuoden kuluessa käyttöönoton jälkeen ja tämän jälkeen säiliöille arvioidun kuntoluokan mukaan 2-10 vuoden välein, edellyttäen säiliön edelleen olevan käyttökelpoinen. Nämä ympäristönsuojelumääräykset edellyttävät tarkastamista kaikille maanalaisille kemikaali- ja öljysäiliöille 10 vuoden välein niiden sijainnista riippumatta. Maanpäälliset säiliöt tulee tarkastaa ensimmäisen kerran 15 vuoden kuluttua käyttöön otosta ja sen jälkeen 10 vuoden välein.

14.4.

Käytöstä poistetut polttoöljysäiliöt ovat riski maaperälle ja pohjavesille. Esimerkiksi on olemassa vaara, että säiliöitä ei ole tyhjennetty kokonaan tai puhdistettu asianmukaisesti, jolloin maaperä pilaantuu säiliöiden aikaa myöten rikkoutuessa. Vanhoja käytöstä poistettuja öljy- ja kemikaalisäiliöitä pidetään jätteenä, johon sovelletaan jätelain säännöksiä. Tämän takia vanhat säiliöt ja niiden putkistot tulee poistaa maasta ja toimittaa asianmukaiseen käsittelyyn.

Poistamisen yhteydessä on tarkastettava mahdolliset säiliövuodot, joista on välittömästi ilmoitettava pelastus- ja ympäristönsuojeluviranomaiselle sekä Lounais-Suomen ympäristökeskukselle. Pilaantunut maaperä on puhdistettava ympäristönsuojelulain 75 §:n ja ympäristökeskuksen antamien ohjeiden mukaisesti.

Ennen määräysten voimaantuloa asianmukaisesti hiekalla tai muulla hyväksyttävällä materiaalilla täytettyjä säiliöitä ei tarvitse poistaa, koska niistä ei oleteta aiheutuvan ympäristön pilaantumista. Ilma- ja täyttöpötket on kuitenkin poistettava, jotta niihin ei johdeta vahingossa polttoaineita tai muita kemikaaleja.

14.5.

Vanhat öljysäiliöt voivat sijaita maaperässä sellaisessa paikassa, esimerkiksi rakennusten alla, että niitä on vaikea poistaa. Poistamisesta saattaa esimerkiksi aiheutua vahinkoa muulle omaisuudelle, jolloin poistamisvelvollisuus voi muodostua kohtuuttomaksi. Poikkeusta säiliön puhdistamisvelvollisuudesta voi hakea hyvin perustellulla hakemuksella ympäristönsuojeluviranomaiselta.

14.6.

Valvonnan kannalta on tärkeää, että ympäristönsuojeluviranomainen voi saada määräyksessä mainittuja tietoja. Vuotavan säiliön aiheuttama ympäristön pilaantumisriski on merkittävä, joten tarkastuksen on oltava luotettava ja se

tulee suorittaa erityismittalaitteita käyttäen. Tämän vuoksi myös tarkastuksen suorittajalta vaaditaan tehtävän edellyttämää ammattitaitoa.

5. LUKU ILMANSUOJELU

15 § Savukaasupäästöjen haitallisten vaikutusten ehkäisy

15.1.

Ilmansuojeluun kohdistuvien määräysten tavoitteena on ehkäistä ilmanlaadun heikkenemistä ja siitä aiheutuvaa pilaantumista. Jätteiden polttaminen on pääsääntöisesti kiellettyä, sillä varsinkin tiheään asutuilla alueilla voi määrältään suhteellisen pienistäkin savukaasu- ja muista päästöistä ilmaan aiheutua haittaa lähiympäristön asukkaille ja muille lähistöllä oleville erityisen herkille väestöryhmille. Pöly ja savu sekä niiden mukana mahdollisesti leviävät lika-aineet voivat aiheuttaa vahinkoa myös omaisuudelle ja sen käytölle.

15.2.

Erilaisia puutarhan- ja pihanhoidossa syntyviä jätteitä käsitellään asuinkiinteistöillä myös polttamalla. Kiinteistöillä, joilla on mahdollista polttaa jätteitä esimerkiksi lämmityskattilassa, ei kuitenkaan saa polttaa muuta kuin vähäisiä määriä määräyksessä lueteltuja vaarattomia polttoaineita. Yhdyskuntajätteiden polttaminen pienikiinteistöjen lämmityslaitteissa ja uuneissa ei ole hyväksyttävää, koska niissä palamisolosuhteet eivät ole sellaisia, mitä hallitulta yhdyskuntajätteiden poltolta voidaan edellyttää. Jätteiden, esimerkiksi muovien, polttamisesta syntyvien savukaasujen mukana ympäristöön joutuu siinä määrin nokea ja hajua tai terveydelle haitallisia, jopa myrkyllisiä yhdisteitä, että niistä saattaa aiheutua ympäristön pilaantumista ja viihtyvyyshaittoja ja on siten kiellettyä.

Käsittelemätön puu ei saa sisältää liimaa, maalia, lakkaa, kyllästysaineita eikä muita haitallisia aineita.

Hyödyntämiskelpoiset jätteet, kuten paperit, tulee aina ensisijaisesti toimittaa kierrätykseen ja polttaa kiinteistöillä vain poikkeustapauksissa.

15.3.

Lämmityslaitteiden ja muiden polttolaitteiden käytöstä syntyvien päästöjen määrä ja laatu riippuvat käytettävän polttoaineen lisäksi myös käytettävien laitteiden laadusta ja kunnosta. Tämän vuoksi on tärkeää tarkkailla käytössä olevien laitteiden kuntoa ja huolehtia siitä, että ne huolletaan säännöllisesti.

Taajaan rakennetulla alueella rakennuksen savukaasupäästöjen tai muiden päästöjen päästökorkeus ja teollisuus-, tuotanto- ja yritysikiinteistöjen sekä pysäköintirakennusten ilmanpoistolaitteiston sijoitus on toteutettava siten, että savu- ja poistokaasujen leviäminen ympäristöön normaaleissa sää- ja käyttöolosuhteissa ei aiheuta terveystahaittaa tai ympäristön pilaantumista. Sijoittamisessa tulee ottaa huomioon häiriintyvien kohteiden läheisyys, savun leviämistä estävät rakenteet, maaston ja kasviston ominaisuudet sekä päästölähteiden korkeus.

15.4.

Risujen ja puutarhajätteiden polttaminen ei ole hyväksyttävää alueilla, joilla asuu tai oleilee paljon ihmisiä, sillä palamisolosuhteet ovat usein sellaiset, että haittoja esiintyy. Esimerkiksi risut ja puutarhajätteet ovat usein märkiä, jolloin syntyy runsaasti savua.

Taajaan asutun alueen ulkopuolella voidaan määräyksessä mainittujen jätteiden avopolttaminen sallia, koska asuinkiinteistöt sijaitsevat usein kaukana toisistaan. Risujen ja puutarhajätteiden suositeltavampi käsittelytapa on kompostointi. Maataloudessa syntyviä jätteitä, kuten paalausmuoveja, ei saa polttaa, vaan ne tulee toimittaa asianmukaiseen käsittelyyn jätteenkäsittelylaitokselle. Avopolttoksi katsotaan myös tynnyrissä tai muussa vastaavassa tapahtuva jätteiden polttaminen.

16 § Rakennusten, rakenteiden, esineiden tai alueiden kunnostus- ja puhtaanapitotyöt

16.1.

Hiekkapuhalluksesta ja muusta vastaavasta rakennusten ja rakenteiden kunnostustyöstä voi aiheutua melun ohella muuta ympäristön pilaantumista, kuten esimerkiksi hajua ja pölyä. Työmenetelmien suojaustoimenpiteiden, esim. suojapeitteiden, tulisi olla sellaiset, että pölyn ja muiden haitallisten aineiden leviäminen ympäristöön estetään. Rakennuksen ulkopintoja

käsiteltäessä ikkunat ja muut ulkoilma-aukot tulisi tiivistää siten, että pölyn ja muiden haitallisten aineiden tunkeutuminen rakennuksen sisälle estetään.

Rakennus- ja purkutyöt on tehtävä siten, että pölyhaitat ovat kaikissa olosuhteissa mahdollisimman vähäisiä. Rakentamisessa ja purkamisessa on käytettävä pölyntorjuntakalustoa, kun työ tehdään sellaisten kohteiden, esimerkiksi asuntojen, koulujen tai päiväkotien läheisyydessä, joille työstä saattaa aiheutua merkittävää haittaa tai häiriötä. Rakennustyömailla on raskaan liikenteen ajoväylät ja siirrettävä maa-aines pidettävä mahdollisimman pölyämättöminä tarvittaessa kastelemalla ja suolaamalla, silloin kun se on mahdollista ulkoilman lämpötila huomioon ottaen. Myös rakennustyömaiden välittömässä läheisyydessä olevat alueet on pidettävä puhtaina työmaalta kulkeutuvasta maa-aineksesta pölyhaittojen estämiseksi.

16.2.

Kulkuväylien ja muiden alueiden kunnossapito- ja puhtaanapitotyön aiheuttama pölyäminen on estettävä esimerkiksi kostuttamalla tarvittaessa kunnossapidettävät väylät ja muut alueet. Lehtipuhaltimien käyttö hiekan poistossa on kiellettyä, koska mm. hiekan pölyäminen heikentää merkittävästi ilman laatua keväisin.

6. LUKU MELUNTORJUNTA

17 § Ympäristönsuojelulain 60 §:n mukaista ilmoitusta edellyttävät toiminnot ja tapahtumat

17.1.

Ympäristönsuojelulain 60 §:ssä on säädetty velvollisuudesta tehdä ilmoitus tilapäistä melua ja tärinää aiheuttavasta toiminnasta.

Ympäristönsuojelulaki 86/2000

60§

Toiminnanharjoittajan on tehtävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kirjallinen ilmoitus tilapäistä melua ja tärinää aiheuttavasta toimenpiteestä tai tapahtumasta, kuten rakentamisesta tai yleisötilaisuudesta, jos melun tai tärinän on syytä olettaa olevan erityisen häiritsevää.

Ilmoitusta ei tarvitse kuitenkaan tehdä ympäristölupaa edellyttävästä toiminnasta, puolustusvoimien toiminnasta eikä sellaisesta tilapäisestä toiminnasta, josta kunta on antanut ympäristönsuojelumääräykset 19 §:n nojalla ja samalla määrännyt, ettei ilmoitusvelvollisuutta ole.

Ilmoitus on tehtävä hyvissä ajoin ennen toimenpiteeseen ryhtymistä tai toiminnan aloittamista, kuitenkin viimeistään 30 vuorokautta ennen tätä ajankohtaa, jollei kunnan ympäristönsuojelumääräyksissä määrätä tätä lyhyemmästä ajasta.

1)Yleisökäyttöön soveltuvilla paikoilla esimerkiksi torilla tai urheilukentällä voidaan äänentoistolaitteita ja vahvistimia kertaluonteisesti käyttää klo 7-22 arkisin ja klo 12-22 sunnuntaisin ilman, että siitä katsotaan aiheutuvan naapureille tai muille lähiympäristössä oleskeleville kohtuuttomana pidettävää meluhaittaa.

Tapahtuman järjestäjän tulee huolehtia siitä, että äänentoistolaitteiden suuntaus ja äänenvahvistimien säädöt on toteutettu siten, että niiden käyttö häiritsee naapurustoa mahdollisimman vähän.

2)Erityisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden ja laitteiden, kuten esimerkiksi iskuvasaran, sirkkelin, kulmahiomakoneen, lehtipuhaltimen tai moottorisahan käyttäminen, sekä häiritsevää melua aiheuttavien toimintojen suorittaminen on kielletty yöaikaan, koska niiden voidaan katsoa aiheuttavan naapureille kohtuutonta meluhaittaa.

Määräyksen aikarajoitus ei koske maatalouselinkeinon harjoittamisen vuoksi välttämätöntä tilapäistä ja lyhytaikaista

häiritsevää melua aiheuttavaa toimintaa, kuten esimerkiksi leikkuupuimurin, heinän/viljakuivurin tai sadetuslaitteen käyttöä. Määräys ei myöskään koske liikenneväylien sekä yhdyskuntateknisten laitteiden kunnossapitotyötä, mikäli työn suorittamista on liikenneturvallisuuden, liikenteen sujuvuuden tai muusta perustellusta syystä pidettävä välttämättömänä.

3) Räjätystyö, louhinta, lyöntipaalaus tai muu vastaava erityisen häiritsevää melua aiheuttava työ aiheuttaa kohtuutonta meluhaittaa naapurustolle mikäli työ tehdään muulloin kuin arkisin klo 7-18.

Paalutustyölle on määrätty enimmäiskestoaika 10 päivää ja räjäytystyölle neljä viikkoa, sillä paalutustyö aiheuttaa usein yhtämittaisempaa ja pidempikestoisempaa meluhaittaa työpäivän aikana kuin räjäytystyö, joka usein rajoittuu muutamaan räjähdykseen päivässä.

Työmaan vaikutuspiirissä oleville asukkaille on tiedotettava vähintään 14 päivää ennen työn aloittamista, jotta heillä on mahdollisuus ennakolta varautua kyseiseen melu- ja värinähaittaan ja mahdollisuus neuvotella vastuuhenkilön kanssa huomioon otettavista seikoista.

4) Ilotulitusten, lentonäytösten ja muiden kertaluonteisten tapahtumien aiheuttamaa haittaa ei pidetä kohtuuttomana niiden lyhytkestoisuuden takia. Lentonäytös tai tilapäinen yleisöennätys, johon kuuluu enintään kymmenen nousua ja laskua, tulkitaan kertaluonteiseksi.

17.2.

Ympäristönsuojeluviranomaisen on tärkeää saada tiedote melua aiheuttavasta toiminnasta valvonnan takia vaikka varsinaista YSL 60 §:n mukaista ilmoitusta ei tarvittaisikaan. Ilotulituksista ei kuitenkaan tarvitse ilmoittaa niiden kertaluonteisuuden takia.

7.LUKU MUUT MÄÄRÄYKSET

18 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja

18.1.

Määräys perustuu ympäristönsuojelulain 83 §:ssä määrättyyn tiedonsaanti- ja tarkastusoikeuteen, jonka mukaan viranomaisella on valvontaa ja ympäristönsuojelulain toimeenpanoa varten oikeus saada toimintaansa varten tarpeelliset tiedot.

18.2.

Ympäristönsuojelulain 19 §:n 3 momentin mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää erityisistä syistä poikkeuksen ympäristönsuojelumääräyksistä siinä mainituin perustein. Lähtökohtana on, että määräyksistä poiketaan vain harvoin yksittäisissä tapauksissa. Näissä tapauksissa ympäristönsuojeluviranomainen arvioi asiantuntemuksellaan onko kyseessä sellainen erityinen syy, johon vedoten määräyksistä voidaan myöntää poikkeus.

19 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta ja laiminlyönnistä

19.1.

Ympäristönsuojelulain 13 luvussa on säännökset valvonnasta ja hallintopakosta. Ympäristönsuojelumääräysten rikkomistilanteessa voi valvontaviranomainen kieltää jatkamasta tai

toistamasta määräysten vastaista menettelyä tai määrätä velvollisuus täytettäväksi muulla tavalla. Ympäristönsuojelulain 88 §:n mukaan viranomainen voi tehostaa antamaansa kieltoa tai määräystä uhkasakolla tai uhalla, että tekemättä jätetty toimenpide teetetään laiminlyöjän kustannuksella tai toiminta keskeytetään. Toimivalta pakkokeinojen käyttämiseen on ympäristölautakunnalla.

Ympäristönsuojelulain 116 §:ssä on rangaistussäännös, jonka nojalla voidaan ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tuomita sakkorangaistus yleisessä tuomioistuimessa.

20 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo ja siirtymäkausisäännökset

20.1.

Kaupunginvaltuusto päättää ympäristönsuojelumääräysten antamisesta siten kuin ympäristönsuojelulain 19 §:ssä on säädetty.

Ympäristönsuojelumääräysten hyväksymistä koskeva päätös annetaan tiedoksi siten kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Päätös katsotaan annetun tiedoksi kun kuulutus on asetettu yleisesti nähtäville. Samoin on kuulutettava ympäristönsuojelumääräysten voimaantulosta.

20.2.

Määräyksissä asetetaan velvoitteita, jotka merkitsevät kiinteistöjen omistajille ja haltijoille konkreettisia toimenpiteitä ja taloudellisia kustannuksia. Öljysäiliöiden määräaikaistarkastusten osalta on asetettu siirtymäajat, jolloin kiinteistöjen omistajilla ja haltijoilla on kohtuullinen aika varautua velvoitteisiin.